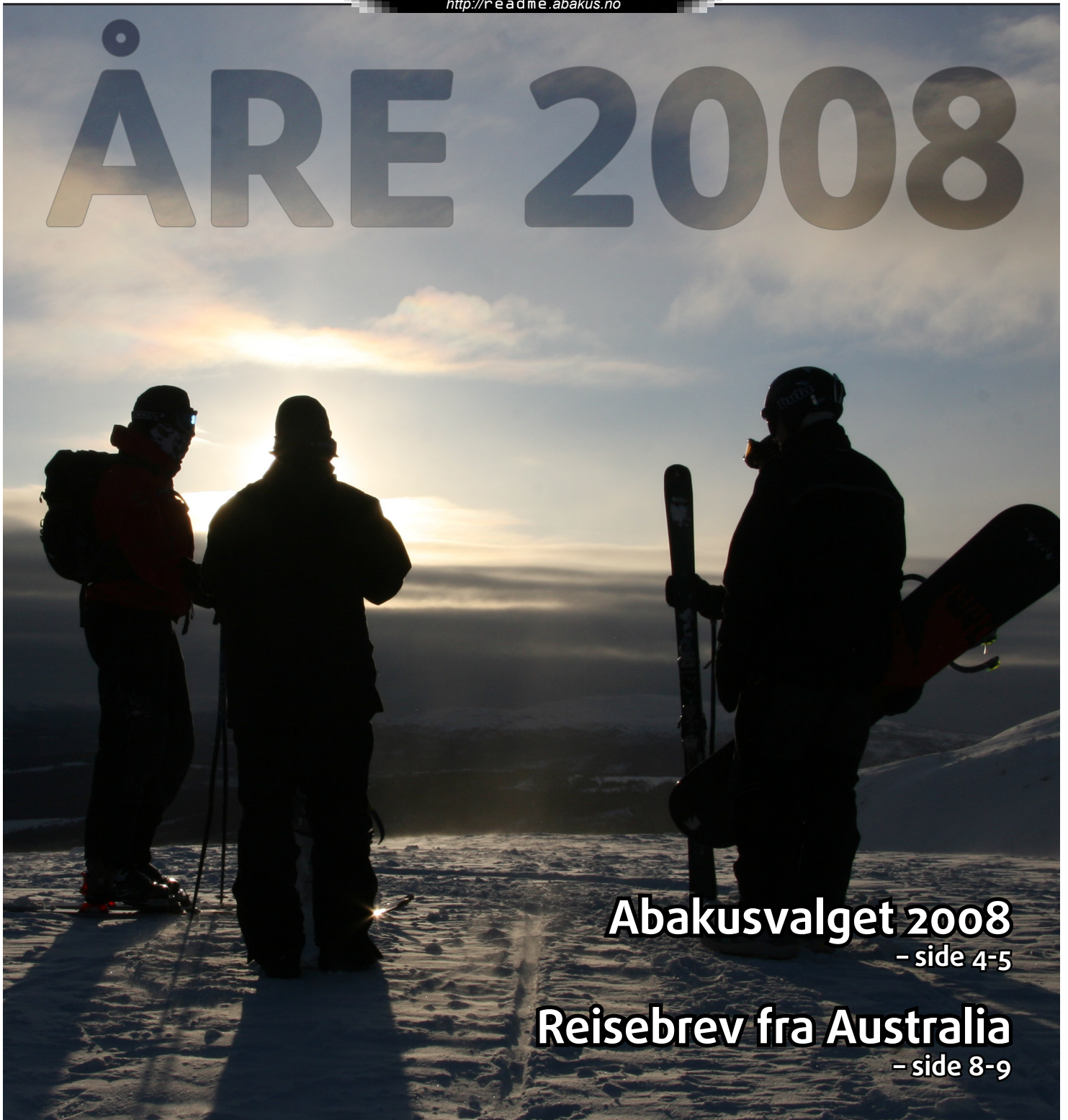

readme

Data- og kontekststudentenes egen avis, 10. årgang nr. 1, 2008

<http://readme.abakus.no>

ÅRE 2008

Abakusvalget 2008
– side 4-5

Reisebrev fra Australia
– side 8-9

Prokrastinering – Vallak – Wintergames

readme er utgitt med støtte fra abakus linjeforening ved ntnu. avisa er gratis og blir i hovedsak lest av studenter ved data og komtek.

ansvarlig redaktør
espen herseth halvorsen

sekretær
eirik haver

layoutansvarlig
mats bolstad

økonomiansvarlig
anders matre gåsland

webansvarlig
martin juell

journalister
einar johan trøan sømåen
even bruvik frøyen
håkon rørvik aune
magic mushroom
alexander tøgard
john eirik nilsen
stian tokheim
jarle lindseth
hanne loug

kontakt
e-post:
readme@abakus.no

telefon:
73 59 14 69

adresse
readme, abakus
sem sælandsvei 7-9
7491 trondheim

nettutgave
<http://readme.abakus.no>

opplag
ca 1000

utgivelser
3 ganger i semesteret

forsidebilde
åsmund eldhuset

Leder:

Tjena,

Enda et år har passert, og vi skriver nå 2008. readme er nå inne i vår tiende årgang, og senere i år er derfor et jubileumsnummer på sin plass.

Fulle av forventning har vi startet feiringen tidlig med å gi alles favorittblekke en visuell oppfriskning. Før nyttår innførte vi fargeomslag, og nå har vi pusset opp på innsiden med nye fonter og en rekke andre småfikser. Men vi er ikke ferdig enda, vi kommer til å fortsette med flere forbedringer utover året. Så det er bare å glede seg!

Men nok om det, du har en avis å lese! Så bla deg videre og les alt om Åreturen, finn ut hvem som er Abakus' nye hovedsamarbeidspartner, lær alt du trenger å vite om Blu-ray, prokrastinering og hestekastrering(!), mimre tilbake til gamledager med retrogames, og kos deg med vår überseriøse opptapping til Abakusleder-valget. Og sist men ikke minst: husk å svare på konkurransen. Nå er det kun få måneder til vinneren av hovedpremien trekkes – kanskje det blir deg som vinner en fin middag for to!

God lesning!

Espen, redaktør

Dikt:

Dikt

Dikteren dikter dikt
Diktet blir diktet når dikteren dikter diktet
Dikt dikterikt
Diktedirium dikt
Dikteren ser ikke diktet bli diktet
Dikteren har writer's block
Faen

Undertegnede

Ny hovedsamarbeidspartner

- Accenture og Abakus samler krefter

Etter fire år med Steria som hovedsamarbeidspartner returnerer Abakus igjen til sin gamle samarbeidspartner – Accenture. Vi har tatt en nærmere titt på vår nye hovedsamarbeidspartner, og har også snakket med Christine Hagen i Accenture om hvorfor de valgte akkurat Abakus og om deres utsikter for fremtiden.

**Espen Herseth
Halvorsen**
- redaktør

Accenture og Abakus inngår nå i februar en avtale som medfører at Accenture blir Abakus' nye hovedsamarbeidspartner. Avtalen gjelder for to år av gangen, men vi håper selvsagt på et langt og fruktbart samarbeid.

På spørsmål om hvorfor Accenture valgte akkurat Abakus, svarer Christine Hagen i Accenture følgende:

– "Accenture er opptatt av å ha gode relasjoner til ulike studentmiljøer og vi har lang tradisjon for å samarbeide med linjeforeninger. Abakus er en svært interessant linjeforening, med studenter som er midt i vår målgruppe. Det er derfor svært hyggelig å bli hovedsamarbeidspartner her, og vi ser frem til å bygge et fruktbart og lærerikt samarbeid."

Gamle tradisjoner

Det at Accenture sponser Abakus er ingen ny ting, samarbeidet mellom oss har lange tradisjonsrike røtter. Oppmerksomme lesere som har pløyd seg gjennom readmearkivet vil finne en rekke annonser for Andersen Consulting i de første utgavene. I så måte kan man ved å se på gamle annonser følge Accentures utvikling gjennom de siste

tiårene, gjennom navneskiftet og den øvrige utviklingen. Leder i Abakus, Kåre Blakstad, har følgende å si om den nye avtalen:

– "Jeg er svært glad for at Accenture igjen blir Abakus' hovedsamarbeidspartner. Accenture har de kvaliteter vi har vært på utkikk etter, og vi er helt sikre på at samarbeidet vil bli fruktbart. Rammebetingelsene rundt avtalen er ikke av ulik art de vi har hatt før, men vi satser på et enda større engasjement og innspill fra bedriftens side denne gang. Jeg tror Gløshaugen vil se mye til 'Abacenture'-varemerket i årene som kommer."

Nye krefter

Med Accenture som ny hovedsponsor vil Abakus fortsette arbeidet for studentene på en minst like god måte som før. Den nye avtalen innebærer at det vil bli avholdt flere kurs av hovedsponsor enn tidligere, og flere andre punkter er også endret. Totalt sett regner vi med at samarbeidet vil føre til en styrkning av Abakus, så vel som Accenture. Christine Hagen er av samme oppfatning:

– "Synliggjøringen ved å være hovedsamarbeidspartner tror vi kan være med på å øke bevisstheten rundt hva Accenture gjør, hvilke prosjekter vi jobber med hos våre kunder og hvordan det er å jobbe hos oss. Accenture ser frem til å stifte et enda nærmere bekjentskap med studentene, og gjennom felles aktiviteter bygge gode relasjoner. Vi har god erfaring med ansettelse av Data og

Komtek-studenter. Studentene besitter en kompetanse som er svært ettertraktet, og høy kvalitet er viktig for Accenture når vi ansetter."

Fremtiden

Fremtiden er alltid usikker, og ingen vet helt sikkert hvordan arbeidsmarkedet vil utvikle seg fremover. På spørsmål om hvordan Accenture ser fremtiden, og hvordan samarbeidet med Abakus vil påvirke deres rekruttering av nyutdannede, har Christine Hagen følgende kommentar:

– "Børsen kommer til å være urolig i 2008, men vi tror på fortsatt stabil vekst. For oss er det viktig å ha et langsiktig forhold til NTNU, og vi ønsker som alltid å rekruttere de beste talentene fra en av Norges ledende skoler. Ved at vi nå blir hovedsamarbeidspartner, viser vi hvor viktig vi ser at Abakus er, og at studentene her er kandidater for en fremtidig karriere i Accenture."

Takk til Steria

Selv om Steria nå ikke lenger er hovedsponsor, så regner vi med å opprettholde et godt samarbeid videre, gjennom bedriftspresentasjoner og kurs. På vegne av hele Abakus ønsker vi derfor å takke for fire fine år, og vi håper på et godt samarbeid videre. Kåre Blakstad sender følgende hilsen:

– "Siden jeg er så heldig å få litt spalteplass i readme, så ønsker jeg å takke Steria for det fine samarbeidet vi har hatt de siste årene."

Alt + dobbelklikk

Åpner egenskaper for det aktuelle objektet

Det er nå relativt kort tid til årets generalforsamling, og et nytt ledervalg i Abakus. I den anledning anser vi, som abakus' ledende journalistiske organ, det som vår oppgave å presentere de forskjellige potensielle kandidatene på en effektiv måte. Allerede i dette tidlige stadiet av kampen, er det klart at oppløpet til toppen kommer til å bli full av blod, aggresjon og tårer.

readme har fått eksklusive uttalelser fra de tre som, så vidt vi har oppfattet, har tatt sikte mot lederstillingen. Det har vært sterke gnisninger mellom dem, spesielt erkerivalene Davies Lobo og Marianne Hove. De har i flere debatter gått så hardt inn for å skade hverandre at motstanderne har blitt satt helt på sidelinjen. Det var lenge fryktet at de begge ville begge ende opp med å selvestruere med sin abnorme drittcasting, men i senere tid har de forsøkt å moderere seg.

Marianne Hove

– leder av bedkom 07/08

Marianne har mye støtte blant liberale, kvinner som menn, men har i senere tid mistet noe av støtten, etter å ha høstet sterk kritikk for å ha

Even Bruvik Frøyen
- journalist

Hanne Loug
- journalist

forsøkt å fremstille Lobo som en "typisk svart" kandidat.

Hva synes du om Davies Lobo sitt kandidatur til ny abakusleder?

– Ehm...Det er jo virkelig supert...Davies har jo ingenting en Abakusleder trenger! Han er useriøs, uambisiøs, og har aldri oversikt over noe... Men jeg tror da han kan sprite opp linjeforeningen litt om ikke annet.

Tror du Davies vil bli en sterk pådriver for forandring i Abakus?

– Snakker vi om jentekvoter og flere fester? Tror ikke det hadde skjedd revolusjonerende forandringer på profesjonalitetsfronten, men kanskje på party- og sosialfronten? Han hadde vel klart å opprettholde det vi har i Abakus i dag også på en ok måte, så sterk pådriver for forandring er vel å ta i...

Er du tusen ganger mer for forandring enn Davies?

– Nei, ikke tusen. Kanskje mer på antall 10 000.

Hva vil du si om Davies sine tidligere politiske synspunkt og stemmegivning? Er det noe du har klart for deg?

– Har egentlig ikke så mye å si til dette. Vet ikke så mye om Davies' politiske synspunkter. Stemmegivningen vet jeg heller ikke så mye om. Han er jo omtrent så diffus som det er mulig å bli.

Mange er skeptisk til Snorres innblanding i valgkampen. Ditt synspunkt?

Hmm... Så vidt jeg vet er ikke Snorre av den korrupte typen, så min valgkamp må han vel få lov å drive, da?

Davies Lobo

– Eks-orakel og tidligere komitémedlem

Davies har prøvd å fremstille seg som en kandidat som står for forandring. Han har forsøkt å appellere utenfor de vanlige partipolitiske, rasemessige og kjønnsmessige grensene, som i lang tid dessverre har preget politikken. Han er uansett en kandidat for de mindre synlige elementer, som utvekslingsstudenter og ikkekomitémedlemmer.

Hva synes du om Marianne Hoves kandidatur til ny Abakusleder?

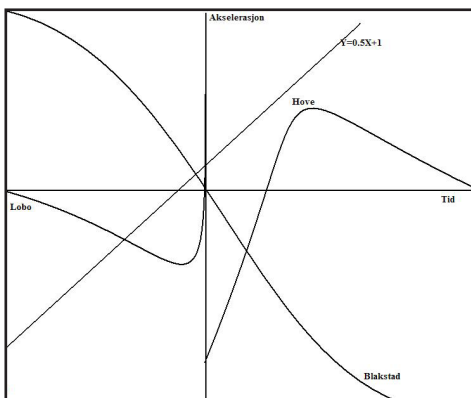
– Hun kan jo kanskje passe, for vi vil jo ha penger. Hun er jo trønder da. Trenger vi virkelig en ny trønder i lederstillingen? Hun representerer den trønderske minoritetsoverklasse, hun representerer bare et Abakus som alltid før, med makten fokusert i et lite elitesamfunn.

Hva synes du om at Snorre Gylderud blander seg i debatten på Marianne Hoves side?

– Naturlig å gjøre fra mannens side, må jo støtte kjæresten. Men det er helt klart at han har politisk påvirkning. Det er jo da naturlig å frykte at han kun er med for å kunne drive sin politikk gjennom henne. Han er sannsynligvis bare ute etter en periode til for seg selv.

Hva med Mariannes engasjement i bedkom, i forhold til ditt arbeid for alles beste i orakeltjenesten?

– Abakus har mye penger fra før av, så jeg mener det er av lite interesse om kommende leder er fra bedkom...Bedkom er homo, så det er sagt. Jeg liker heller ikke tanken på å ha blå russ som leder, selv om Marianne er ei hyggelig jente. Der hun var en pengepuger, har jeg

Meningsmåling: Ikke anbefalt for n00bs (altså de som ikke har tatt TMA4240)

jobbet hardt for folkets beste i orakel.

Hva er ditt syn på Abakus? Er forandring nødvendig?

– Abakus skal bli flinkere til å inkludere lite aktive medlemmer, finne på mer for ikke-komitémedlemmer. Slik det er nå er pengene og makten fokusert hos de aktive. Vi må inkludere de andre medlemmene, vi må være en forent forening, ikke fokusere på forskjellene, på røde og blå stater. Vi er ett folk.

Er du tusen ganger mer for forandring enn Marianne?

– Ja.

Marianne beskylder deg for ikke å være i stand til å gi et klart svar på spørsmål, og ikke å kunne gi et klart svar på din tidligere stemmegivning...

– Jaja.... nei, nei, det er jo rett og slett trist. So fucking what?!

Det finnes de som mener at Marianne og Snorre forsøker å gjøre denne debatten til et spørsmål om rase. Ditt synspunkt?

– Jeg vet ikke... de er litt hvit valgallianse? De vil snitte av ballene til alle de svarte i abakus, hvite begge to...

Snorre har påstått at du stemte for ny logo, og at noe annet er rent eventyr. Er dette korrekt?

– Ikke faen! Aldri i livet! Ville heller skutt meg selv. Hell no!!!

Kåre Blakstad

– leder Abakus

Kåre Blakstad må strengt tatt ansees som en outsider, men hans store støtte blant konservative, rike og/eller utdannede, hvite protestanter må ikke undervurderes. Han har også hatt noen upopulære hendelser han har måttet forsøke å rydde opp i under hans regjeringsperiode, som den mye omdiskuterte irak-, eh, listingløpet . Han har også høstet mye kritikk pga hans manglende evne til å uttale ordet "nuclear".

Hvordan har det vært å være leder for Abakus i disse turbulente tider?

– Helt fantastisk, nothing i can't handle.

Ville du kunne vurdert en periode til som leder?

– Posisjonen som leder er jo svært.... verdifull. Det er jo selvfølgelig andre ting som er viktige, men, men.

Har du noen gang vurdert å trekke deg?

– Nei, aldri.

Kan du fortelle oss om dine berømte alkoholproblemer?

– Jeg velger å la det være for meg selv.

Men du drakk for mye, frem til du fant Gud, og senere ble leder i Abakus?

– Det er sant.

Som en svært troende person, hva er dine tanker om Abakus' fremtid?

– Gud erklærte at jorda er menneskehetens domene, og det er ingen bedre representanter for menneskeheten enn Abakus. Jeg synes at jorden burde være under Abakus kontroll, og det er mot dette målet jeg har jobbet utrettelig under hele min regjeringsperiode.

Er gud med oss?

– Vi er Abakus, og det finnes ingen som er høyere elsket av Gud.

En het kamp, altså, men husk at det er langt fra over. Det er fremdeles måneder til valget står, og det er stadig god tid igjen før fristen går ut på å erklære sitt kandidatur. Så har du et ønske om å forme fremtiden til gløshaugens mektigste linjeforening, send oss en mail til readme@abakus.no, og start din kampanje i neste nummer av Gløshaugens største, vakreste, mest velluktende og suverent best skrevne linjeforeningsavis, [readme](#).

Disclaimer: readme kan verken saksøkes eller brukes der bak dersom disse tre faktisk skulle vise seg å ikke stille til valg. Så dersom du har våte drømmer om Marianne som sjefskuleramme, Davies i dress under listingløpet eller Kåre som konstitusjons-, err, statuttbryter, så bør du holde dem for deg selv til genfors.

PÅ KANTEN...

Microsoft kjøper Yahoo?

Microsoft har lagt inn bud på ca. 245 milliarder norske kroner på den gamle søkegiganten Yahoo. En viss søkekrig mellom Microsoft og Google er i vente, da Microsoft nylig også kjøpte norske Fast.

Nokia kjøper Trolltech?

Nokia har lagt inn bud på norske Trolltech. Nokia hevder at de vil videreføre Trolltechs gratis lisensordning, men bare tiden vil vise om de faktisk holder ord.

Age of Conan utsatt

Funcom meldte tidligere denne måneden at Age of Conan igjen er blitt utsatt. Releasedato er nå satt til å være 23. mai 2007. Men etter ørten utsettelse tror vi egentlig ikke helt på at Funcom greier denne datoen heller.

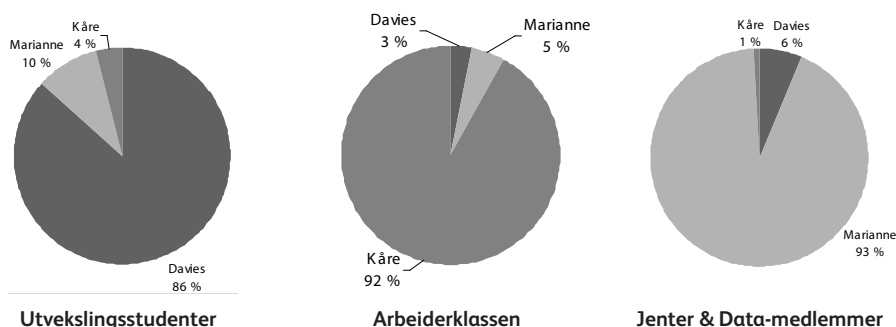
Krig i cyberspace

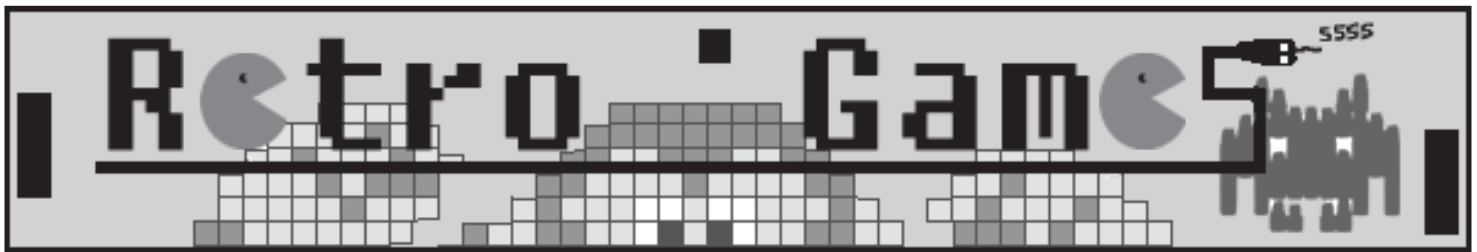
En krig foregår i disse tider i cyberspace, mellom Scientologikirken og diverse crackere og piratgrupper. Målet er, ifølge crackerggruppen Anon, å ta ned hele organisasjonen, men alt vi har sett så langt er noen videoer på YouTube, nedetid på Scientologikirkens hjemmesider, og oppfordringer til verdens pirater om å bli med i DDoS-angrepet.

DRM dødt

Den siste store plateaktøren som bruker DRM for å kopibeskytte sine utgivelser, Sony BMG har endelig tatt til vettet og driver i disse dager med å fjerne ordningen. Om bare noen hadde tatt til vettet og faset ut RIAA så hadde verden blitt et langt bedre sted.

Meningsmåling blant diverse studentgrupper

Kulda fra Åre sitter enda frisk i ansiktet, drømmen om å kjøre fortere, hoppe høyere, sveve lengre, og å være den beste mannen på ski er enda friskt i minnet. For at minnene skal leve enda lengre gir readme deg i denne utgaven: The Games: Winter Challenge.

Med 256-farget VGA støtte, digitalt fylte 3D-polygoner og til og med støtte for Windows 3.0, presenterer Accolade i 1991 "The Games: Winter Challenge". Spillet som lar deg være som en av de store OL-heltene, Kupper'n Johansen, Oddvar Brå, Bjørn Dæhli og ikke minst Steven Bradbury. Sett sammen

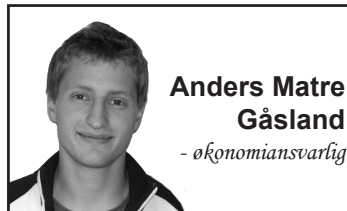
opp til 10 deltakere, eller motstandere med forskjellig ferdighetsnivå, tilpass dem med ansikt, ansiktstrekk, hjemland og navn og du har hva Razor1911 kalte det ultimate partyspillet. Konkurrér deg gjennom 8 forskjellige grener; storslålåm, utfor, bob, aking, langrenn, skiskyting, skøyter og hopp og bevis for verden og vorspielet at du er den ultimate OL-helten.

8 grener!

Selv om spillet i utgangspunktet gir deg hele 8 forskjellige grener kan det nevnes at noen av dem er skuffende like. Man innsér fort at for eksempel langrenn kun er skiskyting uten skytepauser, når det i virkeligheten er slik at skiskyting er langrenn med skyting blir dette noe skuffende. Når Bob er aking med 3 mann på kjelken, og storslålåm er utfor med svinging sier det seg selv at man i realiteten ikke har 8 forskjellige øvelser, men 5.

Eirik Haver
- sekretær

Anders Matre Gåsland
- økonomiansvarlig

5 grener?

Mentil tross for at utvalget av grener kanskje er noe begrenset, innbyr de som faktisk er til stede til stor utvikling innen ferdighet og konkurranse. Du blir aldri ferdig med dette spillet, det er alltid rom for en forbedring. Du er ikke best i hopp før du lander et hopp over 100 meter, du kan alltid skyte bedre

og gå fortere på ski. Du kan alltid renne fortere på ski og kjelke, og ryktene sier at det kan være mulig å faktisk bli ferdig med et renn på skøyter uten å falle!

Det første dataspill?

The Games: Winter Challenge føyer seg inn i en lang rekke av berømte sportsspill helt tilbake til noen av grunnleggerne av dataspillsjangeren; "Tennis for Two" (1958) og "Pong" (1972). "Tennis for Two" var et forholdsvis primitivt spill utviklet av en amerikansk fysikknerd som fant ut at han kunne bruke et oscilloskop for å vise de grafiske elementene av spillet.

Sport i arkaden

To tiår etter "Tennis for Two" slo arcadespill ordentlig an, og sportsspill var blant de mest populære i arcadehallene. "Nightdriver" fra 1976, det første racingspillet nevnt i forrige retrogames var blant de aller mest

Winter

Sjanger: Arcade Sports Simulation
Utvikler: Mindspan
Releasedato: 1991 (17.10.91 Razor1911 release)
Aldersgrense: For alle
Første plattform: DOS
Single-/Multiplayer: Multiplayer (men ikke på en gang)

Pluss:

- ☺ Enkelt å lære
- ☺ Vanskelig å mestre
- ☺ Det er lov å drikke i sporet

Minus:

- ☹ Den 3. runden i skøyter
- ☹ Ødelagt enter-knapp
- ☹ Litt lange øvelser

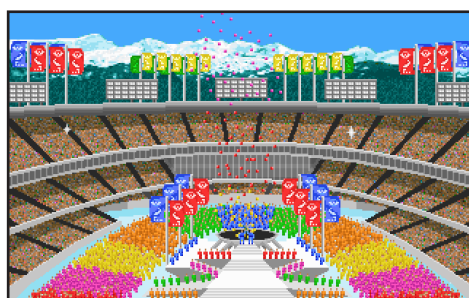
populære, sammen med "Atari Golf" fra 1978. Fem år senere ble grunnstenen for dagens største sportsspill gigant lagt, da Electronic Arts gav ut sitt første sportsspill "Dr. J and Larry Bird Go One on One". Det var dog ikke enda at EA skulle dominere sportspillene helt, da 80-tallet først og fremst ble dominert av Gamestar og deres sportsspill til Commodore 64.

EA-Takeover

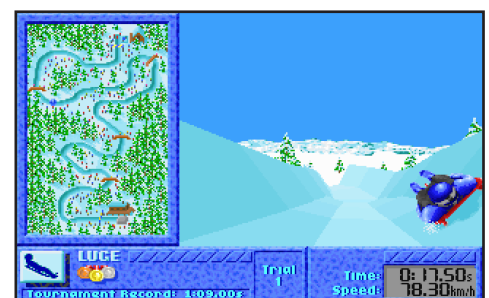
Ved begynnelsen av 90-tallet så man introduksjonen av 16-bits spillkonsoller. I tillegg begynte datamaskiner så smått å

Skiskyting: Småvanskelig å sikte.

Åpningsseremoni: Vi leker ikke OL heller!

Aking: Også kjent som enmannsbob

bli allemannseie. Den kanskje mest kjente tittelen, forutenom Winter Challenge, er kult-spillet Sensible Soccer fra 91. I senere tid er det, kjedelig nok, en aktør som primært har dominert sportssjangeren, nemlig EA-Games og deres fotballspillserie: Fifa.

Er du god nok?

Det er egentlig ikke så mye å si om The Games: Winter Challenge, utenom: Prøv det! Spillet er, med sitt enkle utgangspunkt og rekordjag et ufattelig hektende spill, noe forfatteren fikk erfare etter rundt 300 testhopp for å slå den magiske 100-metergrensen i hopp. Om du blir hektet, så ikke fortvil, det er mange der ute som er som deg. Det finnes flere ligaer og sider på verdensveven som er dedikert til nettopp dette spillet. Spørsmålet er bare: Har du det som trengs for å kjøre fortere, sveve lengre og være en olympisk mester?

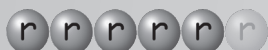

Skihopping er ikke noe for nybegynnere: Skihoppingen er den beste grenen i spillet. Selv om det omtrent er dønn umulig å gjøre det bra, så er det ekstremt avhengighetsskapende. Som du ser gjorde ikke readme det spesielt bra, men etter over 300 forsøk nærmet vi oss 100-tallet (les: vi klarte såvidt over 90 meter...)

The Games: Winter Challenge

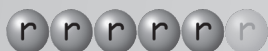
Spillbarhet:

Det virker i utgangspunktet ganske enkelt med bare piltastene og enter. Men om du vil svinge uten å bremse bør du gjerne ta i bruk 7 og 9 på numpaden. Ellers fungerer det uten problemer og øvelsene er bare kreativ bruk av numpad-pilene og enter. Kanskje dette blir en smule for ensformig? Du har dog muligheten til å lage og se replays av dine og andres prestasjoner. Det er ganske nyttig når du skal bevise for vennene dine at du hoppet over 100m i bakken

Grafikk:

Foruten de trofaste store firkantene (les: pikslene) så er fargene ganske fine og naturlige, og det skal mye til før du får vondt i hodet av å spille Winter. Du kan dermed prøve deg på nye rekorder i mange, mange timer uten å få varige mén! (readme har ingen garanti).

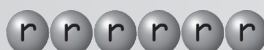
Lyd:

Lyden er egentlig bra, men samtidig ganske irriterende. Det finnes ingen musikk under øvelsene, så det er begrenset hvor mye den kan irritere deg. Åpningsfanfaren er derimot ganske fin. Ellers er lydene relativt nøytrale.

Holdbarhet:

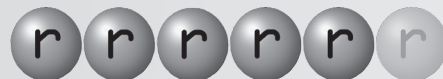
Per i dag finnes det faktisk aktive fansider med oppdaterte rekorder, hele 17 år etter slippdato. Dette skylder i stor grad den suksessfulle replay-funksjonen og den varierende vanskelighetsgraden. Det finnes nemlig vind i hoppgrenen, mens vindmåler er totalt fraværende, som fører til at det er ganske tilfeldig om du hopper bra eller ikke. Rekyllen i skiskyting er også ganske tilfeldig. Spillet har holdt såpass lenge fordi det er lett å lære og vanskelig å mestre.

Oppsummering:

Dette er et helfett spill med fantastiske flerspiller-muligheter, selv om ikke flere kan spille samtidig, og de andre deltagerne må vente på tur. Dette kan bli en smule kjedelig siden enkelte øvelser er ganske lange.

Hvis du skal vinne på vanskelighetsgraden "World Class", så bør du bruke joystick for å ha sjans (raskere responstid), samtidig med at du er über fra før. Winter Challenge vekker konkurranseinstinktet i deg, og tiden går fort når du prøver å stå på et hopp over 100 meter i bakken. Etter rundt 400 forsøk oppfordrer readme leserne til å sende inn replay hvis du klarer å hoppe over 100m og stå. Vi skal sikkert finne en verdig belønning.

Reisebrevet

– i Australia

Hei, jeg heter Gine Lilje og går 3. klasse Komtek. Jeg har valgt å ta et år i Sydney ved University of New South Wales (UNSW) sammen med kjæresten min John.

Vi landet i Sydney den 10. juli 2007, det regnet og var rundt 2-3 grader, noe som kom som en smell for oss begge siden vi nesten bare hadde pakket med oss sommerklær. Og med vår flaks viste det seg at det var den kaldeste vinteren i Sydney på over 20 år.

Vi booket oss inn på et hotell ved Bondi Beach og hadde litt problemer med jetlag og været de første dagene. Selv for oss vikinger fra Norge var det så kaldt at vi måtte investere i en typisk norsk vinterdyne og en ekstra genser.

Crappy hostel

Så begynte leilighetsjakten, noe som viste seg å være mye vanskeligere enn vi trodde. Heldigvis hadde vi fått et tips før vi dro om at det lønte seg å ha en attest fra tidligere huseiere, så man kan vise til at man tidligere har vært en god leietaker. Etter en ukes tid og altfor mange visninger hadde vi ennå ikke funnet noe så vi flyttet oss til et backpackersted litt nærmere skolen. Etter

et par dager fikk vi en leilighet og flyttet så inn der etter 2 uker på et crappy hostel.

Lille NTNU

Skolen begynte i slutten av juli. I begynnelsen brukte vi litt tid på å få timeplanen til å gå opp og bli kjent på universitetet. Jeg løp rundt med kart de første ukene for å klare å finne de forskjellige forelesningssalene i tide. Må si at NTNU føles ganske lite sett i forhold til UNSW, men det er vel en vanesak.

Etter noen uker på skolen skjønte vi fort at dette ikke bare ble et år med "taning" og surfing. Det er tellende øvinger, obligatoriske øvingsgrupper og i noen av fagene tar de fravær. Så arbeidsmengden gjennom semesteret er nok litt større enn på NTNU – i hvert fall i noen av fagene. Men med alle øvinger og oppgaver gjennom semesteret har man i alle fall gjort seg ferdig med 50 % av karakteren når man kommer til eksamen, noe jeg synes er veldig deilig.

Den første tiden her nede gikk utrolig fort, mye nytt å sette seg inn og selvfølgelig mye sosialt. Som nordmenn flest fant vi hverandre og koste oss med den billige utepilsen. Etter hvert fant vi også ut at australierne ikke var så verst de heller og at de var vel så glad i øl som oss norske studenter.

Kenguruer: Intet reisebrev fra Australia uten et kengurubilde!

Etter noen uker på skolen var det tid for midtsemesteruke med deksamener før vi hadde en uke spring break. Dette var noe vi virkelig hadde sett frem til, det var nå vi skulle få oppleve litt mer av Australia enn bare skole.

Roadtrip

John og jeg hadde investert i en liten bil, som vi etter en fuktig tur på byen kalte Bjarne. I spring break ble det selvfølgelig roadtrip oppover kysten sammen med noen andre norske studenter. Turen gikk fra Sydney og opp til Surfers Paradise, Bjarne var fullpakket, med 3 surfebrett på taket.

Vi hadde flere utrolig fine stopp på veien, blant annet var vi innom Byron Bay som er et typisk backpackersted med mye fest og moro. Vi tok også en tur inn til Nimbin som er en kjent hippielandsby som ligger en times kjøretur inn i landet fra Byron Bay. Vi stoppet også på noen mindre steder langs kysten som er mer skjernet for turister og samtidig har en veldig gode surfemuligheter for oss nybegynnere. Vi hadde en knall tur som vi levde lenge på. En uke etter at vi kom tilbake til Sydney så vi på nyhetene at det hadde vært to haiangrep i Byron Bay, noe som gjorde oss veldig glade for å være tilbake i Sydney med både armer og bein i behold.

Endelig jul

Etterspringbreak var det siste innspurt med innleveringer og prosjekter. I begynnelsen av november var det eksamensperiode og den 21. november startet vår nesten 4 måneder lange sommerferie. Vi begynte ferien med 3 flotte uker i Asia. Turen gikk først til Bali før vi reiste videre til Singapore hvor vi besøkte noen norske venner.

Vi avsluttet turen i Malaysia.

Så var det tilbake til Sydney hvor vi fikk besøk av familiene våre for å feire jul og nyttår sammen. Rett før jul dro vi alle sammen på en fantastisk 3 dagers seiltur i Whitsundays. Vi snorklet blant kjempestore skilpadder og fisker, og solte oss på dekk.

På julaften ble det gudstjeneste, gløgg og pepperkaker på sjømannskirken og middag i leiligheten vår med Toro riskrem og plastikkjuletre. Første juledag fikk vi oppleve den australske julefeiringen med nisselue, BBQ og øl på stranden. Jeg må si at jeg ikke akkurat fikk noe særlig julestemning av det.

Bjarne er klar for tur: Tøff bil, tøft navn, godt vær og surfebrett på taket.

Chill

Nå har vi hatt 2 rolige uker i Sydney hvor vi har kost oss med fine dager på stranden og et par kalde øl på kvelden. Neste uke reiser vi på en ny roadtrip, denne gangen går turen sørover til Adelaide. Der skal vi blant annet kjøre langs Great Ocean Road og en tur ut på Kangaroo Island før turen går med tog inn til Alice Springs og Ayers Rock som

Øverst til nederst: En bro, en strand, en skole...
(red.anm: research er ikke vår sterkeste side...)

ligger midt i Australia.

Når vi kommer tilbake fra turen begynner skolen for fullt for oss også. Da har vi 2 uker med skole før vi har påskeferie og jeg skal møte 3. klasse komtek i Thailand, noe jeg gleder meg utrolig mye til.

Håper dere alle får en fin vår i Trondheim, så ses vi til høsten.

I Australia
Gine Lilje
lilje@stud.ntnu.no

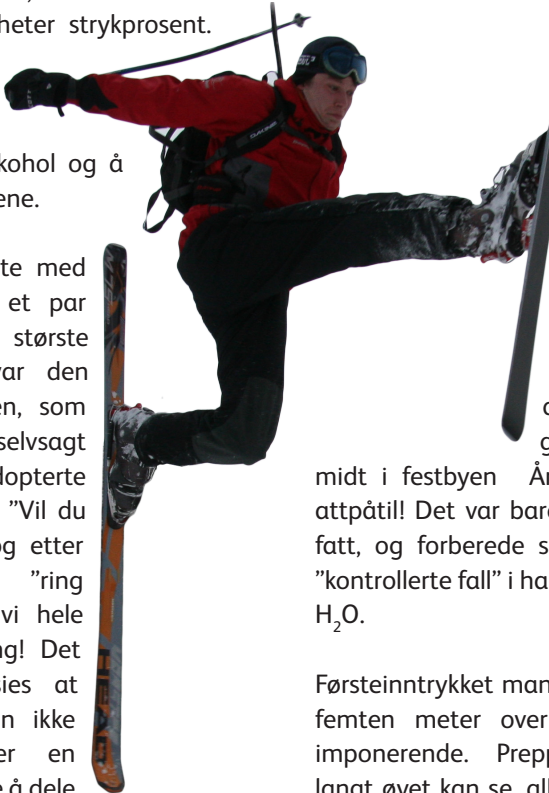

Klokka er sju, natt til søndag, og 130 abakusere er lys våkne. De fleste er til og med i edru tilstand. Hvordan kan det ha seg at så mange studenter, som vanligvis ville vegra seg over bare å tenke på et så tidlig tidspunkt, faktisk står oppstilt utenfor hovedbygget? Deles det ut rabattkuponger på Grandis?

Nei, de venter faktisk på bussen til årets fuktigste begivenhet, Åreturen 08. Hadde det vært samme oppmøte på nattforelesningene, ville det nok ikke vært noe som heter strykprosent. Det var bare to ting som sto på agendaen, å konsumere alkohol og å overleve skibakkene.

Det hele begynte med en busstur på et par timer, der den største begivenheten var den beryktede quizen, som underskrevne selvsagt briljerte i. Vi adopterte reglene til TV2s "Vil du bli millionær", og etter hjelpemiddelet "ring en venn", fikk vi hele 29 av 30 poeng! Det skal derimot sies at tre liter pappvin ikke nødvendigvis er en passende premie å dele ut til tankeløse studenter.

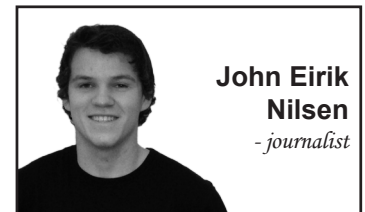

De tre literne gled like lett ned, som de kom opp igjen senere på kvelden.

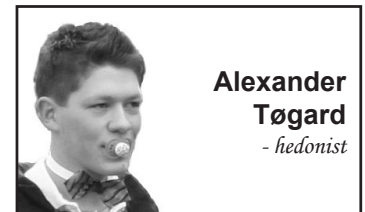
w00t!

Endelig i Åre, men som vanlig har vi kommet litt for tidlig for å sjekke inn i leilighetene, og må derfor belage oss på en tur i bakkene for å korte ned ventetiden. Hvem skulle vel tro at det faktisk er et gedigent skisenter midt i festbyen Åre? Nordens største attpåtil! Det var bare å ta skiene/brettet fatt, og forberede seg på noen heftige "kontrollerte fall" i hardpakket, krystallisert H₂O.

Førsteintrykket man får når man dingler femten meter over den sikre død er imponerende. Preppede skibakker så langt øyet kan se, alkoholiserende studenter som sakte men sikkert ploger seg fra

John Eirik Nilsen
- *journalist*

Alexander Tøgard
- *hedonist*

varmestue til varmestue, og gondolheiser som går til himmels og tilbake. Internettkafé er til og med på plass! Som bak rattet, er det greit å starte dagen med en styrepils eller to, men etter dette er det ingen kjære mor. Bakkene er ubønnhørlige, og innen uka er omme har de krevd mang et offer på grunn av dumdristige svev, sløve stålkanter og litt for høy, evt. ikke høy nok promille. Forholdene var helt greie, men bakkene ble etter hvert sterkt preget av manglene snøfall, og litt vel mye kunstsno.

Afterski

Bortsett fra styrepilsen i bakkene så var det afterskien som satte stemninga i gang. Bygget var plassen for de første festlighetene, og det skal sies at det var noe for seg selv. Sveriges Näst Snyggaste Band hadde scena. Grunnen til at de bare

var sveriges *näst snyggaste band* var klar, det var ganske enkelt fordi gitaristen var verdens mest harry mann. Med gyldne setninger som «Är det nogon som är födt i 80-tallet här?» pløyende igjennom publikumet klarte han å tilskrive seg den rollen. Utseende hans gjorde heller ikke saken bedre. Han så ut som en god blanding av Nazi-Per og en familiefar i midtlivskrisa. Men resten av bandet skal vi ærlig innrømme var ganske deilig. Uansett, det var ett spørsmål vi aldri fikk besvart: Hvilket band er Sveriges *snyggaste band*?

Etter noen timer med knall og fall i bakkene og det obligatoriske oppmøtet på afterski, var det på tide med et reallt måltid. Som de sunne studentene vi er, ble næringspyramiden representert ved nesten samtlige måltid. Pizza, taco, hamburger, cola, øl, og sprit. De fleste fikk med seg at systembolaget var stengt søndagen vi kom. Noen (les: kjippingene) benyttet dette til å ta det rolig den første kvelden, men for resten av oss, som enten hadde smuglet sprit *inn* til Sverige, fått besøk av pizzabudet som solgte ekte russisk import på si, eller vunnet en kartong med fransk leskedrikk på et heller skeptisk vis, var byen neste stopp.

Ut på tur, aldri sur!

Utelivet i Åre er det som år etter år skaper avisoverskrifter og rapporter om dodøraking i bakkene på kveldstid, og dersom man klarer å holde seg unna fyllearresten, og ikke ypper med sveriges *näst snyggaste boler*, er sannsynligheten stor for at man ikke kun drar én gang i løpet av utdannelsen. Det florerer av utesteder i Åre, men det er som regel kun et par plasser hver kveld

det virkelig er liv. Nøkkelen til å finne det rette stedet ligger i køen utenfor. Er den for lang, risikerer man å fryse i et par timer bare for å få beskjed om at det er fullt. Er køen for kort, eller ikke-eksisterende, er plassen trolig okkupert av lokale helter og lommemenn. Kjønnkvoteringen i køen sier også litt om forholdene innenfor, hørte vi noen si pølsefest? Sverige skal også ha berømmelse for gambling-politikken sin. At en kombinasjon av spritsalg, blackjack og roulette hurtig kan føre til studenter som ikke har råd til bussturen hjem, eller enda verre, reperasjonspils dagen derpå, har de kanskje ikke tenkt på.

Smørblid: Uten skole er det bare kos å stå opp!

Når enden er god...

Nachspielet var som regel kveldens høydepunkt. Tror vi. Det eneste vitne til hva som skjedde på nach var noen shabby mobilbilder, og de stakkars leilighetene som måtte ta all julingen. Badstua var nok det rommet som fikk mest smekk. Når du om morgenen våkner til lukten av nybakt brød, som viser seg å ikke være noen som helst form for gjærbakst, men i realiteten velsvidd tre, trenger man ikke mye mer bevis for at gikk hardt for seg kvelden før. Det var rundt nachspiel-tider de fleste kom tilbake fra byen, og likheten på Brunkulla-

byggene var en evig kilde til forvirring. Vi i leilighet 924 har i alle fall to episoder etset inn i hjernebarken:

– En gruppe søte jenter fra maskin-linja (*red. anm. selvmotsigelse!*) som hadde klart å forvirre seg inn til oss. De lurte jo selvfølgelig på hva i all verden vi gjorde i leiligheten deres, og etter en god og lang diskusjon, konkluderte vi alle med at det egentlig ikke spilte noen rolle hvem som var hos hvem, og de tok av seg yttertøyet for å slå seg ned. Men skuffelsen til jentene når de fant ut av vi gikk datateknikk, var til å ta og føle på. De sa takk for seg, og snudde i døra.

– Stemningen forsvant ikke av den grunn, og litt senere på natten fikk vi besøk av en kar som også lurte på hvorfor vi hadde okkupert leiligheten hans. Etter litt krangling, gikk han bare inn på et av rommene våre for å sove. Fem minutter senere kom han brasende ut igjen, denne gangen i undertøyet, og gav oss en siste advarsel på å forlate stua hans, vi siterer: "Det koster meg null kalorier å kaste dere på hue og ræva ut herifra!". Han gav seg faktisk ikke før vi viste ham nummerskiltet på døra vår. Flau, og med klærne under armen, listet han seg ut.

Siste dagen gikk stort sett i pakking, rydding, vasking, og et par siste turer i skibakkene. Det ble rapportert om lite hærverk på turen, og mye av grunnen til dette er sikkert det høye kvalitetsnivået på Brunkulla. Ryktet skal ha det til at arrkom virkelig har overgått seg selv denne gangen, men om vi er velkommen tilbake til neste år vil kun tiden vise.

Sveriges näst snyggaste band: De visste hvordan de skulle få gulvet til å be om nåde

Ehm, hvor er jeg? Småfull og småforvirret!

Prokrastinasjon

- en studentsykdom?

Dette noe vanskelige ordet har vært noe oppe i media den siste tiden. Det ryktes at studenter er en gruppe mennesker som tidvis bedriver prokrastinasjon mer enn noen andre. Bedriver du dank når du egentlig skulle vært oppslukt i Laplace' samlede verker?

Prokrastinasjon kommer av det vellydende latinske ordet procrastinatus, som kommer av pro (fremover), og crastinatus (i morgen). Det betyr kort og godt at man med vilje utsetter noe til senere. Dette kan også manifestere seg i å prioritere mindre viktige oppgaver foran oppgaver av en større og viktigere karakter. Dette kan for eksempel være å ta oppvasken istedenfor å begynne med den siste øvingen i det vanskeligste faget man tar. Man kan forresten regne med at oppvasken er rimelig omfattende fordi man heller hadde lyst å gjøre noe annet som var mindre viktig, som å sjekke epost og lese nyhetene for tiende gang den dagen. De viktige oppgavene blir gjerne ikke gjort før det nesten er for sent, også godt kjent som skippertaket.

Å gjøre noe slikt en gang i blant er nok ikke det verste en kan gjøre. Det er når det utvider seg til en vane og alt man skal gjøre blir utsatt til siste liten at det blir problematisk. Grunnene til at man gjør slikt er mange skal man tro fagpersoner; det finnes flere årsaker av både fysisk og psykisk natur.

Fysisk årsak

Fysisk sett så kan det stamme fra lite aktivitet eller skade på den delen av

hjernen som arbeider med planlegging, impulser og oppmerksomhet. Alt i alt så vil man da ha lettere for å prokrastinere grunnet dårlig evne til planlegging og lett for å miste oppmerksomheten.

Psykisk årsak

Mentalt sett så kan prokrastinering knyttes opp til mange årsaker, men fagfolkene er uenige. Noen årsaker som nevnes er latskap, angst, perfektjonisme og lav selvfølelse. For mange kan det være en redsel for oppgaver som er av en slik karakter at man begynner å så tvil om man klarer det. De kan være såpass store eller omfattende at det kan være vanskelig å få kontroll over de. Da er det lett å gjøre noe annet, slik at man har en følelse å ha gjort noe, selv om man egentlig har gjort unna små eller relativt uviktige gjøremål.

Studenter

Mange studenter har lett for å prokrastinere, øvingene er mange og distraksjonene like så. En kombinasjon av dårlig tidsplanlegging, studieteknikker, stress og en overveldende mengde arbeid gjør at det er lett å prokrastinere, for så å ta et skippertak før innlevering eller i verste fall ty til koking. Når mange av oppgavene skal løses ved hjelp av datamaskiner, er det lett å ta en runde på diverse nettsider titt

og ofte. Dette kan i alvorlige tilfeller munne ut i såkalt "Internet Addiction Disorder".

Hva skulle du ha gjort nå, og hvorfor gjør du det ikke?

For å komme seg ut av dette uføret finnes det flere teknikker en kan prøve. Mange mener at enkle gjøremålslist er veien til et prokrastineringsfritt liv, man bare setter seg mål på hva man skal gjøre, og gjør det. Man må passe på å føre opp oppgaver man -må- gjøre, og ikke alt for mange av de oppgavene man heller gjør enn de mer "ubehagelige". Pass på at alle målene er realistiske, ellers fører du din egen prokrastinering.

Det kan også hjelpe å dele et stort problem opp i mindre skremmende deler. Man må rett og slett lure seg selv til å gjøre det man vet man må, men ikke har lyst til.

Strukturér tiden godt når du skal arbeide, og motstå fristelsen til å sjekke noe på nettet. Da er det lett å prokrastinere. Hvis det er noe du absolutt må sjekke, vent til du har pause. Skoledagens innarbeidede 45 minutter på og 15 minutter av er ikke så dumme.

Tilståelse

Det skal også nevnes at forfatteren av denne teksten begynte å skrive denne oppgaven da han egentlig regnet med å ha den ferdig til deadline. Om dette var fordi han hadde noe mer viktig fore den uka, eller om han prokrastinerte er en oppgave for leseren å finne ut, med mindre du heller vil sjekke mail eller ta oppvasken...

Det anbefales også at leseren returnerer til arbeidet sitt.

Ting du bør vite som siving

Leksjon XVI: Formatkrigen

Nå, i disse krigstider, foregår det også krig på teknologifronten. Det er ikke noe nytt, men *readme* føler at du som siving bør ha en mengde grunnleggende kunnskap før denne krigen avgjøres. I det siste har det nemlig skjedd mye som tilsier at slaget er i ferd med å avgjøres. Det handler om hva som skal ta over etter DVD og krigen står mellom HD DVD og Blu-ray.

Grunnen til at det ikke var en slik formatkrig når DVD-formatet ble lansert var at det var inngått avtaler om samarbeid mellom de store aktørene innen optiske medier, slik som Philips, Sony og Toshiba. Men når alt kom til alt etter DVD-lanseringen så kom Toshiba best ut av det med størst andel av royalties-pengene. Dette likte selvsagt ikke Philips og Sony, som tidligere hadde samarbeidet på det velkjente CD-formatet, og kvasset knivene for en ny runde formatkrig. Høyoppløselig kvalitet på film var stikkordet denne gang.

Ypping til krig

Sony hadde allerede jobbet en stund med et lagringsmedium med enda høyere kapasitet, og sammen med blant annet Philips så skapte de det som til slutt skulle få navnet Blu-ray. Toshiba skulle selvsagt ikke være noe dårligere og startet jobben med det som skulle bli HD DVD, sammen med Hitachi.

For å føre en slik krig må man skaffe seg forbundsfeller, kunder velger ikke det ene formatet foran det andre kun basert på pris eller kapasitet – innhold tilgjengelig er vel så viktig. De viktigste støttespillerne er filmstudioene og maskinvareprodusenter.

Allianser og forræderi

Før 2005 og lanseringen av formatene hadde hver leir støtte av 3 av de største filmstudioene; Paramount, Universal og Warner Bros. støttet HD DVD, og Blu-ray hadde støtte fra Columbia Pictures, 20th Century Fox og Walt Disney. Like etter lanseringen tok Paramount og Warner Bros. skrittet og lanserte filmer til begge formatene. Ett år senere, i 2007, gikk Paramount tilbake til kun HD DVD, mest sannsynligvis på grunn av en godt

betalt avtale med Toshiba. Nå i vår har Warner Bros planer om å droppe HD DVD fullstendig til fordel for Blu-ray. Da er det kun Universal og Paramount tilbake i HD DVD-leiren, og Paramount skal visstnok ha en klausul i avtalen sin som lar dem trekke seg ut og gå for Blu-ray under "visse omstendigheter". Paramount og Universal sto for omtrent 25 % av kinofilminntektene i det amerikanske markedet i 2007.

Utvalget av filmer har etter hvert blitt bra for Blu-ray, men er det bra nok for salget? Både avspillere og selve platene må kjøpes før det er noe nytte. Siden introduksjonen har Blu-ray solgt 64 %, mot 36 % av HD DVD-filmer i USA. I Europa er andelen Blu-ray oppe i 70 %, mens i Japan er andelen 90 % til fordel for Blu-ray.

En viktig alliert

For avspillere så er bildet avhengig av om man regner med konsoller eller ikke. Playstation3 har hjulpet Blu-ray godt, og tar man med PS3 i sammenligningen så er avspillingsmulighetene for Blu-ray vesentlig større enn for HD DVD.

Prisen for en HD DVD-avspiller er dog mye lavere enn alle Blu-ray alternativene, men de mange andre mulighetene PS3 har, har nok rettfærdiggjort prisen for mange. Noen tall å illustrere med: HD DVD har solgt 83 000 avspillere i Europa, noe som er 70 % av alle stand-alone spillere. Men det er solgt hele 2.6 millioner PS3 konsoller i Europa. En bør ta med i beregningen at mange av de som har kjøpt en PS3, tar med Blu-ray avspillingen som en bonus, og spillmulighetene har vært hovedfokus. Men når de en gang skal kjøpe filmer i HD, så er det ikke vanskelig å si hvilket format de vil kjøpe.

Håkon Rørvik Aune
- journalist

Anders Matre Gåsland
- økonomiansvarlig

Sammenligning

Kapasitet: 4.4 GB per lag
Cover layer: 0.6mm (med hard coating)
Overføringshastighet: 5 Mb/s
Oppøsning: 720 x 480
Video kodeks: MPEG-2 or MPEG-1
Bølgelengde på laser: 650nm (rød)

Kapsitet: 15 GB per lag og 51 GB i triple layer (da brukes 17 GB per layer, som er maksimum). Det finnes dog ingen filmer i dag som benytter triple-layer.
Cover layer: 0.6mm (med hard coating)
Overføringshastighet: 36.5 Mb/s
Oppøsning: 1920 x 1080
Video kodeks: Microsoft VC-9, MPEG-2, MPEG-4 AVC (H.264)
Bølgelengde på laser: 405nm (blå)

Kapasitet: 25 GB per lag
Cover layer: 0.1mm (uten hard coating)
Overføringshastighet: 54 Mb/s
Oppøsning: 1920 x 1080
Video kodeks: Microsoft VC-9, MPEG-2, MPEG-4 AVC (H.264)
Bølgelengde på laser: 405nm (blå)

- redder miljøet for alle!

Få, om noen, burde vite mer om de velkjente miljøutfordringene verden står ovenfor enn emil-studentene. Vi i **readme** ville undersøke i hvilken grad dette påvirker den såkalte Emilavisa. Det viste seg å være hold i våre mistanker; siste utgave av Emmily-avis var selve inkarnasjonen av miljøtenkning, og et prakt eksempel på hvordan en skal lage et miljøvennlig hefte.

Stian Tokheim
- journalist

Det skal ikke mer enn litt sporadisk skumlesing til for å se at hver eneste artikkel er gjennomsyret av miljø. Den første og mest åpenbare kommer allerede på side 5. Miljømessias Al Gores mørke fortid som alkoholisert fyllekjører blir forsøkt glattet over som irrelevant i forhold til hans senere bedrifter:

"selv skule [vi] (...) ønske at det viktige [miljø]arbeidet han gjør nå ike blir sat i skygen av fortiden" [red.anm: sic]

Miljø > Uhjelp

Det hele kulminerer på midtsidene med en hjerteskjærende tosidens beretning som tar for seg dilemmaet miljø vs. sultne barn i Afrika. Kort fortalt får en Emiler tilbud om et fadderbarn, og blir umiddelbart veldig tent på ideen. Men så begynner han å tenke på hvilke konsekvenser dette vil ha for miljøet, og hvilken papirmølle disse ideelle organisasjonene egentlig

er. Det trekkes paralleller til både Kårstø, Desmond Tutu og Hilde Frafjord Johnson, og konklusjonen er som i det ordrette sitatet: "Nei, dessverre." Når hensynet til en sultefora liten negergutt, som uten fadderhjelp sannsynligvis ikke blir gammel nok til å oppleve klimaforandringene, må gi tapt i kampen mot miljøet, er det selve manifesteringen av at miljøindoktrineringen til Emillyavisa bærer frukter.

Miljøvennlig spygrønt

Men det hjelper lite med ord dersom det ikke viser igjen i handling. Også her gjør Emmli-avis alle andre til skamme. Først litt om papiret limE-avisa er kopiert på: *Under et kumlokk i Asylveien jobber atten ulovlige innvandrere rundskift for kost og losji. Dag og natt står de og fisker uoppløste dopapirbiter opp av kloakken. Dette blir deretter fraktet ut til et lite*

skur på Munkholmen, hvor det blir lett klora og pasteurisert. Massen blir så lagt ut på svabergene for å soltørke i to uker. Etter pressing og tilskjæring blir papiret sortert etter farge i henholdsvis hvitt og diaregrønt.

Miljøvennlige skrivefeil

I tillegg har Emilly-avis gitt avkall på alt som heter maskinkraft og energikrevende dataprogrammer i arbeidet med avisa. Strømslukerne InDesign og Photoshop er byttet ut med notepad og MSPaint. I det ferdige produktet er dette miljøtiltaket knapt merkbart. Om det også er miljømessige årsaker til at Emil sløyfer korrekturlesning er ukjent. Og med et miljøvennlig opplagstall på kun 350 eksemplarer fordelt på tre utgaver i året, kan ikke konklusjonen være annet enn at Emily-avis er overskrifta verdig: Emil redder miljøet for alle!

- Spennende saker
- Intervjuer
- Saftige nyheter
- Seks utgivelser i året
- Fin konvolutt

Få **readme tilsendt i posten!**

Private 99,99 pr år

Bedrifter 199,99 pr år (2 eks)

Ting du IKKE bør vite som siving

Leksjon IX: Vallak

En vallak er en kastret hannhest. De kasteres for å gjøre dem mindre aggressive og opprørske. Ja vel. Dette er noe mange vet, og er ikke spesielt interessant. Følgelig er det ikke vallakens natur jeg vil ta for meg i denne spalten, men snarere hvordan man lager en. På gamlemåten.

Even Bruvik
Frøyen
- svadist

Den dag i dag gjøres de fleste inngrep av denne typen av en dyrlege, sikkert med bedøvelse og kirurgisk redskap, hva vet vel jeg. Men ettersom antallet av våre lesere som har tilgang til bedøvelsesmidler egnet for hester er heller begrenset, skal jeg forklare dere hvordan dette inngrepet ble gjort før i tiden, da bedøvelse i høyden bestod av ei flaske hjemmebrent. Mange av dere vil nå kanskje påpeke at antallet av dere som har tilgang til en ukastret hest er vel så lite som antallet kloroformentusiaster, men som denne spalten vil vise dere: man kan alltid improvisere. Uansett betyr mangelen på relevans slett ikke at det ikke er noe dere ikke burde vite som siving.

Hvordan

Teoretisk er det hele svært ukomplisert: man tar en særdeles skarp kniv, ei klype av et eller annet slag, og en hingst (det er hestevitersnakk for hannhest). Man tager først klypen og griper med den tak i hingstens lepper, og vrir dem så rundt en fem-seks ganger. Denne smerten vil så distrahere hesten fra hva du skal til å gjøre med den, samt gjøre det vanskelig for den å stikke av. Det er på dette stadiet kanskje en god ide å ha en partner som kan holde hesten for deg. Du går så bort til bakpartiet på hesten, men uten å stille deg direkte bak den, ettersom den da vil sparke deg. Du tar så den særdeles skarpe kniven, og skjærer av testiklene på hesten. Enkelt og greit.

Teorien er grei og ukomplisert, men for virkelig å kunne skrive om noe, er det nødvendig å ha førstehåndserfaring, og intet mindre enn det beste er bra nok

for mine lesere. Så jeg satte ut på leting etter skarp kjøkkenredskap og ukastret hingster. Å skaffe en skarp kniv viste seg å være svært ukomplisert, når alt kom til alt. Et besøk til Clas Ohlson var nok for å erverve meg en kniv av akseptabel skarphet, og en god tang var like ukomplisert. Å finne seg en hest skulle desverre vise seg å være atskillig mer komplisert...

Skuffelse

Det viste seg at ufaglærte hestekastrere er heller lite ettertraktet i dagens hesteentusiast- og veddeløpsmiljø. Jeg var oppom løpsbanen på Leangen en tidlig morgen, parat med kniv og jerntang, bare for å bli jagd vekk av to særdeles frekke uniformerte individer, med pepperspray i hånden. Det var smertelig åpenbart at jeg ikke var ønsket der. Etter at øynene mine hadde sluttet å brenne, og blodet var vasket vekk, stod det klart for meg hva som måtte gjøres. Til min store sorg og skam, er jeg redd leserne av denne spalten vil være nødt til å akseptere at min praktiske erfaring er av det improviserte slaget. Hest var desverre umulig. Jeg dro opp til Gløshaugen på jakt etter frivillige.

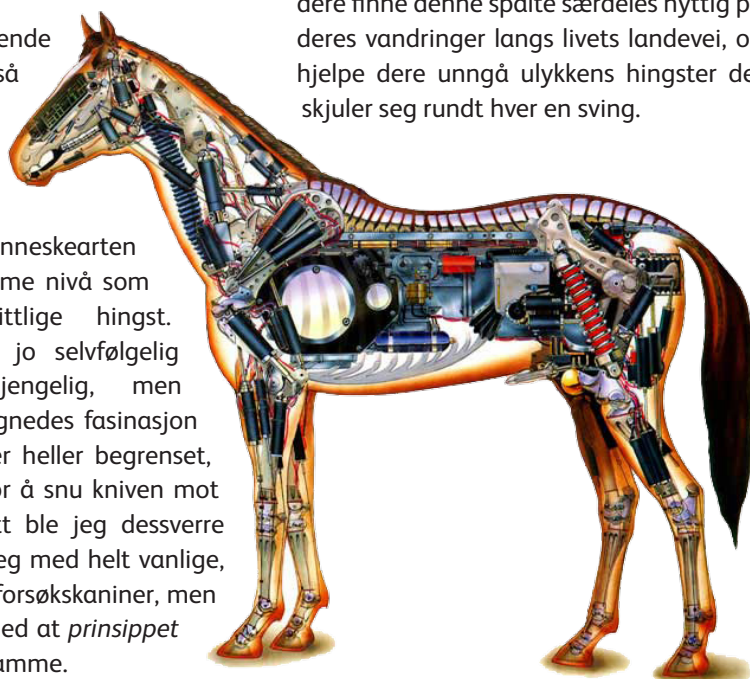
Å finne passende frivillige skulle også vise seg heller vanskelig. Det er nå dessverre slik at de færreste hannkjønn av menneskearten er utstyrt på samme nivå som den gjennomsnittlige hingst. En kandidat var jo selvfølgelig øyeblikkelig tilgjengelig, men ettersom undertegnedes fasinasjon av egen smerte er heller begrenset, vegret jeg meg for å snu kniven mot meg selv. Til slutt ble jeg desverre nødt til å nøye meg med helt vanlige, gjennomsnittlige forsøkskaniner, men jeg trøstet meg med at *prinsippet* vel må være det samme.

Tips fra en ekspert

Alt i alt vil jeg si at det var en suksess, og med dette, kjære lesere, kan jeg skjenke dere følgende tips å ha i tankene under prosessen:

- Frivillighet kan lettere oppnås vha alkohol.
- Likevel, er individet intelligent, er det fremdeles vanskelig: pass på at subjektet er en tosk. Individer over gjennomsnittet interessert i miljø og tørking, er generelt plassert et sted under buskvekster på intelligensskalaen. De gjør seg utmerket.
- Selv om disse punktene er oppfylt, virker det likevel som om frivilligheten generelt er midlertidig. Så snart det går ordentlig opp for subjektet hva du planlegger å gjøre, vil det ofte kjempe i mot. Ha gaffateip ligjengelig.
- Det er langt mer komplisert å kastre hanner, pass på at subjektet er hannkjønn.
- Ikke glem leppevidningen. Jeg kan ikke være sikker på om det lar subjektene glemme annen smerte, men det reduserer støyforurensingen drastisk.
- Ordensmaktene er ofte svært trangsynte, og uvillige til å utforske naturens store mirakel: livet. Et underjordisk laboratorium er derfor et must for enhver aspirerende hestekastrer.

Så lykke til mine kjære lesere, og måtte dere finne denne spalte særdeles nyttig på deres vandring langs livets landevei, og hjelpe dere unngå ulykkens hingster der skjuler seg rundt hver en sving.

Forelesningsfri – en fantasi?

Sliter du med å komme deg opp om morgenen, så du går glipp av forelesninger, eller er du kanskje for sliten til å klare å følge med når du først møter opp? Eller klarer kanskje ikke foreleseren å holde deg motivert for en full forelesning? Fortvil ikke, det finnes alternativer til tradisjonelt auditorieoppmøte.

**Einar Johan
Trøan Sømåen**
- journalist

Iblant kan man ønske at man kunne ha spolet tilbake foreleseren, når akkurat det du drev og noterte blir pusset av tavla, eller det viktigste med hele timen ble gjennomgått i et øyeblikk hvor man satt og dagdrømte. Dette er ikke et problem hvis man følger forelesningene til MITs OpenCourseWare, en nettløsning hvor MIT har filmet forelesningene i en del utvalgte fag, og lagt ut disse sammen med tilhørende kursmateriale, som hand-outs og oppgaver. Dette systemet vil kanskje være kjent for NTNUs algdat-studenter, som har blitt anbefalt å se de tilsvarende forelesningene i Algdat ved MIT via OCW.

Forelesninger i opptak har flere fordeler framfor «the real deal». Man kan pause forelesningen, spole i den, og selvfølgelig se den akkurat når man vil. Kameraføringen gir også bedre oversikt enn man får ved å sitte i en forelesningssal, siden kameraet følger det som til enhver tid er relevant. Man slipper å myse på liten skrift på tavla, eller prøve å høre hva som blir sagt over lyden av Baguett-posen til fyren foran.

RealPlayer: Ikke verdens mest elskede produkt...

Dog fins det også ulemper med å bruke datamaskinen til å se forelesninger. Det faktum at man sitter i et multitaskingmiljø mens man ser dem, gjør fristelsen til å gjøre andre ting samtidig som forelesningsvideoen surrer enda større enn den er på vanlig forelesning. Man kan da fort få lite fokus på forelesningen, og bli nødt til å se den én gang til for å få med seg hva som faktisk foregikk. I tillegg har man ingen mulighet til å stille spørsmål til foreleser underveis, og heller ingen garanti for at det kurset man følger har akkurat samme pensum som det man skal ta eksamen i. Så det lureste er vel å se på det som et supplement, eller en nødløsning hvis man forsover seg, eller gikk glipp av ting under forelesningene.

iTunes U

Den kanskje største ulempen med MITs OpenCourseWare, er at de bruker RealPlayer, avspilleren alle elsker å hate. Dog har de nyere utgavene vært vesentlig bedre enn det man husker fra internetts spede multimediabarn, og kan tidvis være bedre enn Windows Media Player for mac-folket. Men allikevel er det ikke en optimal løsning. Heldigvis er ikke OCW-siden det eneste stedet man kan skaffe forelesninger, og MIT er heller ikke det eneste universitetet som gir fra seg forelesningsfilmer. Apples iTunes Store inneholder nemlig en underavdeling ved navn «iTunes U», som rommer forelesninger fra alskens forskjellige forelesninger fra bl.a. «Texas Tech», «Stanford» og «Yale», med varierende grad av dekning av fag. Her finnes også OCW-videoene til MIT tilgjengelig i et format som kan være litt mer håndterbart, om ikke annet så fordi det ikke streames. Her er muligheten stor for å supplere studiet med Dragvollfag, i tillegg til å fikse litt på realfagskunnskapene fra flere forskjellige kilder.

NTNU

Til slutt kan man nevne at også NTNU filmer enkelte forelesninger, og gjør disse tilgjengelig for fjernstudenter som betaler en vesentlig større semesteravgift enn oss som studerer her på haugen. Kvaliteten på disse er det vanskelig å si noe om, siden de ikke er tilgjengelig for oss som betaler vanlig semesteravgift. Hvis man skal

ta kvaliteten på forelesningsfilmene til Medisin for ikke-medisinere, som vi faktisk får adgang til, så er det overkommelig, dog ikke akkurat HDTV. Skriften på overheaden blir ofte utydelig, men foilene får man lastet ned ved siden av.

Notater

Hvis du er av typen som sliter med å ta ordentlige notater, eller i det hele tatt å ta notater selv om du faktisk møter på forelesning? Fortvil ikke, det finnes utveier også her, iallefall hvis du går 1. Data/Komtek. Noen av dere hark kanskje oppdaget en person som sitter i forelesningene med tegnebrett og bærbar PC og tar notater? Personens navn er Frederik, og han er grei nok til å legge ut notatene sine på den store verdsveven, på sin side «Iskrembilen.com». Her får du en sjanse til å fullføre notatene dine, og kanskje få en aha-opplevelse når forrige forelesning endelig gir mening med notatene fra de foregående forelesningene. Men, som han skriver på siden, bør ikke notatene brukes som erstatning for å lese pensum, eller møte på forelesning, for med mindre faget var Diskret Matematikk (hvor det som ble sagt også ble skrevet på tavla), så er tavla til støttebruk, og forklaringene til hva som foregår der kommer muntlig fra foreleser. Dette er uansett et kjempetiltak som det må rettes en stor takk til Frederik for – det er utrolig greit å kunne sjekke notater fra forelesning slik at man får med seg alt, og ikke sitter med Jarlsberg-notater.

Konklusjon

Tilbudet av alternativer på nettet er ikke helt på topp enda, men det blir stadig bedre, dog bør man ikke bruke det som noe annet enn støtte til de forelesningene man har på haugen, og det vil i alle tilfeller være bedre å ta en MIT-forelesning når man en sjelden gang forsover seg til nattforelesningen, enn å gi katta. Er man av selvstudiumtypen som helst leser boka, og lar det være med det, så vil nok nettforelesninger være en grei støtte.

Nyttige linker:

- <http://www.iskrembilen.com>
- <http://owc.mit.edu>
- <http://www.apple.com/itunes>

Sporetips

En av årets dyreste Abakus-begivenheter er Åreturen. Ikke fordi selve turen koster så mye, den er faktisk ganske billig, men fordi man bruker så uhorvelig mye penger på annet tull når man først er der. I god tid før neste åretur gir vi deg derfor de beste sparetipsene, slik at du kan stille bedre forberedt til neste gang.

Først av alt må vi presisere at Åreturen ikke er noe man blir med på hvis man har dårlig råd – hvis man hele tiden skal spinke og spare så mister turen noe av sin sjarm. Men en del ting kan man likevel kutte ned på nesten uten å merke det. Vi snakker her om de mest idiotiske pengeslukene, som gjerne er forårsaket av en shot eller ti. Følg disse enkle tipsene, så vil du sitte igjen med en litt tykkere lommebok etter neste åretur.

Hærverk og rot

Klart, vi er jo studenter, så ingen åretur uten et hint av sildekasting og nedspydde uteområder. Men enkelte drar den litt langt – det har etter hvert blitt en tradisjon å stjele dører. Hva som er mest irriterende av en stjelt ytterdør eller en stjelt dodør skal vi ikke gå nærmere inn på, men dyrt er det uansett. Moralene er: ikke slipp inn folk som har tatt på seg morrobuksene feil vei.

Espen Herseth Halvorsen
- redaktør

Når vi først er inne på dette med å ødelegge ting i leilighetene, så kan "undertegnede" skrive under på at det ikke er veldig billig å miste leilighetsnøklene. Så hvis du er like rotete som meg, så legger du igjen nøkkelen hjemme når du drar på Bygget.

Gambling

Det er en kjent sak at gambling er ulovlig i Norge, så når nordmenn ser Blackjack-bord på utestedene i Sverige er det vanskelig å holde seg unna. Derfor lønner det seg å utvikle en viss teknikk før du entrer bordet. Jeg skal ikke forsøke å forklare alt i detalj her nå, men et lite søk på "blackjack card counting" på YouTube gir deg oppskriften. Om du er dyktig så skal du ikke se bort i fra at du ikke bare sparer penger, men også tjener litt (og eventuelt at du begynner å blø neseblod i det du treffer asfalten når vaktene kaster deg ut).

- Hvordan spare penger i Åre

(Beste)morra di!

Når man først er i Sverige, så lønner det seg å handle inn kvota (minst). Systembolaget er din venn, her kan du fort spare litt penger. Og siden svenskene er mindre verdt enn oss (også valutamessig), så blir det enda billigere enn du tror.

Ta også en tur innom matbutikken, og lat som om du er bestemorra di – kjøp med deg det du klarer å bære av mat. Kyllingfilet og burgere er eksperttipset. Og husk, siden du kjører buss, så er sjansen for å bli stoppet i tollene drastisk mindre, så du kan fint ta med deg en halv kyllingfarm og et stort antall destillerte poteter, forutsatt at fryseren og barskapet klarer å sluke det.

Lykke til med pengesparingen. Skulle du mislykkes, så har du alltid siste utvei: droppe hele turen. Riktignok langt fra like gøy, men desto billigere! Men da har du i tillegg definert deg selv som kjøp, noe som kan koste deg dyrt senere i livet...

Afterski: Her nytter det ikke å være gjerrig

Spriten flyter: Et velkjent fenomen i åre er valfartingen til Systembolaget. Ikke billig, men akk så morro!

Løsning farguduko

Følgende svar fikk første plass:

1. Appelsin	2. Panter	3. Neger
4. Hav	5. Banan	6. Blod
7. Himmel	8. Tuborg	9. Mus

Vinnere

1. Mats Ormehaug
2. Arve Skoglund
3. Torgrim Østen

Premier

1. premie
Bollinger
Champagne

2. premie
1 kasse øl

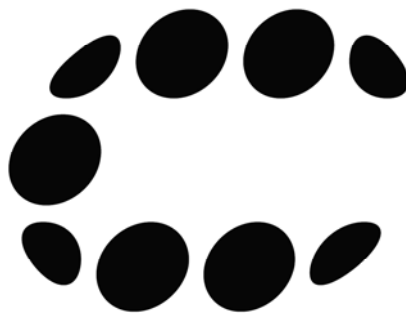

3. premie
1 flaske øl

Dersom du vinner noe, så er du med i den årlige trekningen av en middag for to (begrenset til 2000,- kr).

**Premiene er sponset av
Commitment**

COMMITMENT
Forretningsdrevet IT
(BPM + SOA = ROI²)

Konkurranse

Av: Martin Juell

1. OPPVARMING – kom deg levende ned fra tårnet

Kong Rufus av Algeland, Prins Algfred og den blivende Prinsesse Emilie er tatt til fange og plassert i et svært høyt tårn av Dr. Dum. Tårnet har tidligere hatt en eller annen nyttefunksjon, men Dr. Dum har ikke brydd seg med å fjerne den ekstra funksjonaliteten på utsiden, som består av ei trinse og to store kurver i et tau. Det finnes også et 45-kilos lodd på rommet. Prins Algfred regner raskt ut at dersom det er ti eller færre kilos forskjell på vekten av innholdet i de to kurvene, vil

den tyngste senke seg mot bakken med behagelig hastighet. Er forskjellen større, vil det å sitte i den tyngste kurven medføre en grusom, øyeblikkelig død. Tauet er akkurat så langt at når den ene kurven er på bakken, er den andre rett foran vinduet i rommet. Kongen veier 120kg, Prins Algfred veier 65kg, og Prinsesse Emilie veier 55kg.

Kommer kongefamilien seg ned, og hvordan?

2. IT'S ON! – over vannet med dama i behold

Dronning Algneta var også tatt til fange av Dr. Dum, men etter å ha lurt seg ut av en langt verre knipe vha. litt feminin list, en bowlingkule, bucket-sort og et bananskall er hun også ute sammen med resten av familien (Ja, de kom seg ut, obviously). De tar fatt på turen hjem, og på veien treffer de trollmannen Per, kona hans, og et vennepar av dem, på vei hjem fra hyttetur. De fire parene slår følge, og kommer snart til en svært bred og svært dyp elv, med øh.. masse krokodiller i, så det ikke går an å svømme. Trollmannen Pål beklager at han ikke kan få i stand en Town Portal eller få dem alle til å fly, han har brukt mesteparten av sin tryllejuice på partytriks og frammaning av drikkevarer på hytteturen, men har nok til å mane fram en liten robåt med plass til to personer. Det er en middels stor øy i midten, som har plass til dem alle, men de skal jo tross alt over. Og nettopp der dukker det opp noen komplikasjoner...

Kongen og Dronningen har det ikke helt bra på hjemmefronten, og Kongen er redd for at Dronningen kommer til å stikke av med den første og beste mannen hun ser, dersom de får være alene. Hun får heller ikke lov til å være alene med Algfred, forhåpentligvis av andre grunner. Det viser seg at ingen av mennene egentlig er villige til å la sin kone eller tilkommende sådan være igjen med en annen mann uten at han, mannen hennes, selv er der. De blir også enige om at ingen mann får sette seg alene i båten, dersom det finnes ei dame på øya eller den andre elvebredden som ikke er hans kone eller forlovede og ikke har mannen sin med seg.

Igjen er det opp til Prins Algfred (altså deg) å finne ut hvordan de skal komme seg over. Han sier at det er mulig, men han trenger litt tid for å finne ut den optimale måten.

Send inn ditt svar til konkurranse@abakus.no innen **22. februar**, og vær med i trekningen av premiene du ser på forrige side.

Rett svar på første del gir ett "lodd" i trekningen, optimalt svar på andre gir 3.

Rett på begge gir 5 "lodd".

("rett svar" innebærer at du forklarer hvordan de skal løse det, steg for steg)

Abakuskalenderen

En oversikt over aktuelle arrangementer

Fredag 8. februar

Terkel i Knipe (Kino). Storsalen på Samfundet

Mandag 11. februar + Tirsdag 12 februar

itDAGEN i EL-bygget

Tirsdag 12. februar

Siv Jensen-festivalen: Norges smaleste kulturfestival

Torsdag 14. februar

Bedpres Opera Software

Fredag 15. februar

Bertine Zetlitz, Storsalen, Samfundet

Tirsdag 19. februar

Bedpres Accenture

Torsdag 21. februar

Bedpres EDB Business Partner

Fredag 22. februar

Ace of Base, konsert i Storsalen på Samfundet

Fredag 22. februar

Frist for innsending av svar på konkurranse (side 19)

Lørdag 23. februar

O' store kjellerfest på LaBamba

Fredag 29. februar

Ølfestival med Standup Temafest, Samfundet

Mandag 3. mars

Kurs i smidig utvikling med Steria

Smått nett

Snart påske?

Noen har allerede begynt å forberede påsken. Fredrik Leistad har farget håret sitt påskegult.

Gevirstjeling

Mens vi vanlige dødelige stjeler ølglass, så klarte Rune i andre komtek å stjele med seg et elg-gevir fra Country-club i Åre. Creds!

Kjelleren skinner

Bra jobbet Tine, du har virkelig fått sving på kjellervaskingen!

Snailmail no more

I tråd med utviklingen skal visst postkontoret på Gløs legges ned. Først studpost, så posten - hvor skal dette ende?

Vaarblot

readme gleder seg til årets Vaarblot! Ryktene skal ha det til at arrkom kommer til å overgå seg selv i år, og fulle av forventning stiller selvsagt hele readmeredaksjonen. (vi forventer dog free booze...)

Kunstutstilling på Abakuskontoret

Alle burde ta seg en tur innom Abakuskontoret, og se på den fine kunsten vi har på veggen. Ikke mindre enn 48 bilder henger på veggen, klar til beskuelse. Dette er forresten utgave nummer 48 av readme. Tilfeldig?

Ny printer

Jøss, vi har fått en ny printer på kontoret. Gratulerer Kåre, du er herved blitt leder i printkom.

Tannløst Smått og nett denne gangen...

readme er grundig skuffet over Abakus, hvorfor roter ikke folk mer med hverandre? Mens andre linjeforeningsaviser (avsky!) kan fylle sladderspaltene sine med historier om de reneste orgier, så står vi igjen med rykter om postkontorer, printere og folk som blir sammen og slår opp kort tid etter. BOOORING! Hva med å skape litt oppstyr? Ikke klarte vi å bli kastet ut i fra Åre i år heller. Kom igjen, la oss lære av BI og NHH, de kan rasere hoteller og lage nyheter de!